

॥ ३ ॥ ४ ॥ पिङ्गुः रक्तलिलकानिलाच्छनं महाराष्ट्राणामसइति प्रसिद्धं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अपरुद्धेन दूरीकृतेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

सद्युतेन जितो भ्रात्रा त्दतराज्यो महीपतिः ॥ दमयंत्यागतः सार्धं न प्राज्ञायत कस्यचित् ॥ ३ ॥ तेवयं दमयंत्यर्थे चरामः पृथिवीभिर्मां ॥ सेयमासादिता बालातवपु
त्रनिवेशने ॥ ४ ॥ अस्या रूपेण सदृशीमानुषा न हि विद्यते ॥ अस्यात्थेष भ्रुवोर्मध्ये सहजः पिङ्गुरुत्तमः ॥ ५ ॥ श्यामायाः पद्मसंकाशो लक्षितो तर्हि तोमया ॥ मलेन सं
वृतो ह्यस्या शृङ्गो भ्रूणेण वचंद्रमाः ॥ ६ ॥ चिह्नभूतो विभूत्यर्थं मयं यात्राविनिर्मितः ॥ प्रतिपत्कलुषस्येंदोर्लेखानातिविराजते ॥ ७ ॥ न चास्यानश्यते रूपं वपुर्मल
समाचितं ॥ असंस्कृतमभिव्यक्तं भातिकांचनसन्निभं ॥ ८ ॥ अनेन वपुषा बालापिङ्गुना नेन सूचिता ॥ लक्षितेयं मया देवी निभृतो म्रिश्चिष्योष्मणा ॥ ९ ॥ तच्छ्रुत्वा व
चनंतस्य सुदेवस्य विशापते ॥ सुनंदा शोधयामास पिङ्गुप्रच्छादनं मलं ॥ १० ॥ समलेना परुष्टेन पिङ्गुस्तस्याव्यरोचत ॥ दमयंत्या यथा व्यभ्रन भसीव निशाक
रः ॥ ११ ॥ पिङ्गुदृष्ट्वा सुनंदा च राजमाता च भारत ॥ रुदंत्यौ तां परिष्वज्य मुहूर्त्तमिव तस्थतुः ॥ १२ ॥ उत्सृज्य बाष्पं शनैः कैराजमाते दमब्रवीत् ॥ भगिन्या दुहितामे
ऽसि पिङ्गुना नेन सूचिता ॥ १३ ॥ अहंचतव माता च राज्ञस्तस्य महात्मनः ॥ सुतेदशा र्णाधिपतेः सुदाम्नश्चारुदर्शने ॥ १४ ॥ भीमस्य राज्ञः सादत्ता वीरबाहोरहं
पुनः ॥ त्वं तु जाता मया दृष्टा दशा र्णेषु पितुर्गृहे ॥ १५ ॥ यथैव ते पितुर्गंहतैव मम भाविनि ॥ यथैव च ममैश्वर्यं दमयंति तथा तव ॥ १६ ॥ तां प्रलृष्टेन मनसा दमयं
तीं विशापते ॥ प्रणम्य मातुर्भगिनीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ अज्ञायमाना पिसती सुखमस्म्युषिता त्वयि ॥ सर्वकामैः सुविहितारक्ष्यमाणा सदा त्वया ॥ १८ ॥
सुखात्सुखतरो वा सो भविष्यति न संशयः ॥ चिरविप्रोपितां मातर्मामनुज्ञातुमर्हसि ॥ १९ ॥ दारकौचहिमेनीतौ वसतस्तत्र बालकौ ॥ पित्रा विहीनौ शोका तौ म
या चैव कथं नुतौ ॥ २० ॥ यदि चापि प्रियं किंचिन्मयि कर्तुमिहेच्छसि ॥ विदर्भान्यातुमिच्छामि शीघ्रमेयानमादिश ॥ २१ ॥ बाढमित्येवता मुक्त्वा हृष्टमातु
ष्वसानुप ॥ गुप्तां बलेन महता पुत्रस्यानुमतेततः ॥ २२ ॥ प्रास्थापय द्राजमाता श्रीमतीं नरवाहिना ॥ यानेन भरतश्च शुश्रूषन् नृपान परिच्छदां ॥ २३ ॥ ततः सान्निचि
रादेव विदर्भानगमत्युनः ॥ तां तु बंधुजनः सर्वः प्रलृष्टः समपूजयत् ॥ २४ ॥ सर्वान्कुशलिनो दृष्ट्वा बांधवान् दारकौचतौ ॥ मातरं पितरं चोभौ सर्वैश्चैव सखीजनं ॥
२५ ॥ देवताः पूजयामास ब्राह्मणांश्च यशस्विनी ॥ परेण विधिना देवीदमयंतीं विशापते ॥ २६ ॥

॥ ११ ॥ दारकौचतः द्युताच बालकौ अल्पवयस्कौ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥